

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 347

гр. София, 31.01.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 15-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С. И. У.

като разгледа докладваното от С. И. У. Частно наказателно дело № 20221110213708 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 243 от НПК.

Постъпила е жалба с правно основание по чл. 243, ал. 4 НПК от К. П. Б., ЕГН ***** и Б. Д. Н., ЕГН *****, в качеството им на наследници на Д. П.а Б.а, ЕГН *****, срещу постановление на Софийска районна прокуратура, постановено на 10.10.2022 г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 2164/2021 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 44635/2021 г. по описа на СРП в частта относно разпореждането с веществено доказателство – саморъчно завещание, иззето с протокол за оглед, находящ се на л. 6 – 7 от ДП.

В депозираната жалба се навеждат доводи, че атакуваното постановление в съответната му част е неправилно, необосновано и незаконосъобразно. В подкрепа на изложеното се поддържа, че по прокурорската преписка е представено удостоверение за наследници, видно от което К. П. Б. и Б. Д. Н. са законни наследници на починалата жена, чиято смърт се разследва, а именно - Д. П.а Б.а. Сочи се, че иззетото по делото като веществено доказателство „саморъчно завещание“ от Л. А. М., ЕГН ***** в полза на Д. П.а Б.а, ЕГН ***** легитимира жалбоподателите като наследници по завещание и наследство по закон на притежаваното от нея движимо и недвижимо имущество, каквото имущество представлява недвижимият имот, находящ се в гр. София, ***** и съставляващ семейно жилище, в което Д. П.а Б.а е съжителствала на съпружески начала с Л. А. М., както и останените от нея накити и бижута,

иззети като веществените доказателства по делото. Същевременно се сочи, че саморъчното завещание не представлява интерес за разследването по делото, тъй като вече е направена съдебно-графологическа експертиза и е установена неговата автентичност и истинност, поради което се релевира искане към съда да измени атакуваното наказателно постановление в частта относно разпореждането с веществените доказателства, респективно оригиналът на приобщеното по делото саморъчно завещание да бъде върнат на жалбоподателите в качеството им на наследници на Д. П.а Б.а и заинтересовани лица, последното предвид необходимостта от обявяване и вписване на завещателното разпореждане с оглед защита на правата им и предотвратяване на злоупотреби с имот и вещи на наследодателката им.

Районният съд, като прецени наведените от жалбоподателите основания и след обсъждане на събрания по делото доказателствен материал, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е подадена от процесуалнолегитимираните страни, в законоустановения срок, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане.

Разгледана по същество, същата е основателна.

Наказателното производство по ДП № 2164/2021 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 44635/2021 г. по описа на Софийска районна прокуратура е образувано на 08.12.2021 г. и водено за това, че за времето от 08.12.2021 г. от около 12:00 часа до 14:30 часа в гр.София, ул.“Тригор Пърличев“ *****, е склонил или подпомогнал по какъвто и да е начин лицето Д. П.а Б.а, ЕГН *****, към самоубийство и последвало такова – престъпление по чл. 127, ал. 1 НК.

В хода на досъдебното производство няма привлечено в качеството на обвиняем лице.

С постановление от 10.10.2022 г., прокурорът е прекратил наказателното производство по досъдебно производство № 2164/2021 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 44635/2021 г. по описа на Софийска районна прокуратура на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК.

С постановлението и на основание чл. 243, ал. 2 НПК представителят на държавното обвинение се е произнесъл и по въпроса за веществените доказателства, като е указал веществените доказателства, иззети с протокол за

оглед, находящ се на л. 4 – 7 от ДП, да останат по делото и да бъдат върнати на правоимащите лица след представяне от тяхна страна на доказателства, че са собственици на същите.

Предмет на съдебния контрол в настоящото производство е постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство. Правомощията на първоинстанционния съд са досежно проверка на правилността и законосъобразността на прекратяването при предпоставките по чл. 243, ал. 1, т. 1 и 2 НПК и да потвърди, респективно да отмени изцяло или частично проверявания прокурорски акт, включително и в частта относно разпореждането с веществените доказателства по делото.

От събраните по делото доказателства може да се изведе следната фактическа обстановка:

Д. Б.а и Л. М. се намирали във фактическо съпружеско съжителство, като до смъртта си живеели на адрес, находящ се в гр. София, ***** № 3.

На 07.12.2021 г. П. М., син на Л. М., получил съобщение от работодателя на своя баща, която го уведомила, че същият от около 2 седмици не е ходил на работа. П. М. позвънил на колега на баща си, от който разбрал, че Л. М. бил болен от „Ковид 19“ и бил откаран с линейка в УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“. Около 22:00 ч. на 07.12.2021 г. П. М. получил обаждане от служител на 06 РУ- СДВР, който го уведомил, че баща му е починал.

На 08.12.2021 г. около 08:30 ч., П. М. посетил УМБАЛСМ „Н. И. Пирогов“, където му бил издаден препис - извлечение от акт за смърт на Л. М., видно от който последният бил починал на 28.11.2021 г.

На 08.12.2021 г. около 12:00 ч. П. М. посетил, заедно с ключар, жилището на своя наследодател, находящо се на адрес в гр. ***** След като влязъл в къщата установил, че на легло се намирало лице от женски пол, което било починало. Същият знаел, че баща му се намира във фактическо съжителство с жена на име Д. и предположил, че това е тя.

Предвид гореизложеното П. М. подал сигнал на дежурен тел. № 112, във връзка с което на място бил изпратен патрул от 06 РУ – СДВР и екип на ЦСМП - гр. София, които констатирали смъртта на лицето, установено като Д. П.а Б.а.

От заключението на изготвената в хода на досъдебното производство съдебно-медицинска експертиза на труп се установява, че причината за смъртта на Д. П.а Б.а е остра дихателна и циркулаторна недостатъчност, развила се вследствие на двустранна гнойна бронхопневмония. Причината за смъртта е болестна, ненасилствена. Състоянието на трупните изменения отговаря на смърт от порядъка на второ денонощие.

В хода на досъдебното производство по делото е извършен оглед на жилището, находящо се на адрес в гр. София, ***** *** обитавано от Д. Б.а и Л. М. в хода на който и с два броя протокола за оглед на местопроизшествие от 08.12.2021 г. са иззети вещи - пари, бижута, ключове от лек автомобил, мобилни телефони, банкова карта, както и 3 бр. документа, в това число и саморъчно завещание от Л. М. в полза Д. Б.а.

От заключението на изготвената в хода на досъдебното производство съдебно – почеркова експертиза се установява, че подписът в графа „Подпис“ на обратната страна на саморъчно завещание от 08.05.2008 г. със завещател Л. А. М., ЕГН *****, е положен от Л. А. М., ЕГН *****, а ръкописният текст в саморъчно завещание от 08.05.2008 г. със завещател Л. А. М., ЕГН *****, вероятно е изписан от Л. А. М.. Експертизата сочи, че за да даде категоричен отговор на въпроса, следва да бъде предоставен сравнителен материал от ръкописен текст на Л. А. М., който е достатъчен по обем и съотносим към текстовото съдържание и датата на съставяне на инкриминирания документ.

Настоящият съдебен състав споделя доводите на прокурора при СРП, че от анализа на доказателствения материал, който е еднопосочен и непротиворечив, може да бъде формиран единствено възможният извод, че причина за смъртта на Д. П.а Б.а, ЕГН ***** е изцяло болестна. При направената аутопсия са установени болестни промени, а именно - остра дихателна и циркулаторна недостатъчност, развила се вследствие на двустранна гнойна бронхопневмония. В същото време не са установени травматични увреждания по трупа и резултатите от проведения токсикологичен анализ са негативни. Липсват и доказателствени данни конкретно лице да е въздействало върху починалата по начин, че с тези си действия да доведе до мотивиране на Д. П.а Б.а към самоубийство, и в резултат на тези действия да е настъпило самоубийство, за да се приеме, че е

налице престъплението по чл. 127, ал. 1 от НК.

В този смисъл, правилни и законосъобразни са изводите на представителя за държавното обвинение, че процесното досъдебно производство следва да се прекрати на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1, предл. 1 от НК, поради обстоятелството, че не се установяват факти, които да доказват умишлено човешко въздействие върху починалата, което е довело до смъртта на лицето Д. П.а Б.а, ЕГН *****, респективно и липсва реализиран състав на посоченото престъпление, както и на друго такова, предвидено в НК.

Същевременно и при анализ на събрания по делото доказателствен материал, настоящата съдебна инстанция намира, че прекратителното постановление е неправилно в частта му, в която прокурорът се е произнесъл по веществените доказателства и по специално – по отношение приобщеното по делото саморъчно завещание.

Съобразно разпоредбата на чл. 113 НК, когато възникне спор за право върху предмети, иззети като веществени доказателства, който подлежи на разглеждане по реда на Гражданския процесуален кодекс, те се пазят, докато решението на гражданския съд влезе в сила. Съобразно задължителните указания, дадени в Тълкувателно решение № 2/12.11.2014 г. по т. д. № 2/2014 г. на ВКС за прилагането на разпоредбата на чл. 113 НПК, не е необходимо да е налице висящо производство пред съда, за да се приеме, че е налице спор за право относно собствеността на вещта, а е достатъчно да са налице претенции на две или повече лица за връщането ѝ. Съобразно мотивите на посоченото тълкувателно решение предмет на правния спор по смисъла на чл. 113 НПК могат да бъдат различни имуществени права, а не само правото на собственост, какъвто извод е следвал от буквалното тълкуване на предишния НПК. Действащият НПК не съдържа подобни ограничителни формулировки и тъй като обсъжданата уредба е относима само към веществените доказателства - движими вещи (само такива е възможно да бъдат „иззети“ и после „върнати“), се налага и следващото уточнение, че предмет на спора по чл. 113 НПК могат да бъдат всякакви имуществени права, които са свързани с упражняването на фактическа власт върху вещите.

От приложеното по делото удостоверение за наследници изх. № УГО1-11797 от 10.12.2021 г. на Столична община, район Красно село е видно, че П.

Л. М е единствен наследник по закон на починалия Л. А. М., а от приложеното удостоверение за наследници на починалата Д. П.а Б.а изх.№ РКС22-УФ01-961 ОТ 07.09.2021 г. се установява, че наследници на последната са К. П. Б. и Б. Д. Н..

Видно от приложените в хода на досъдебното производство молби от П. Л. М и от К. П. Б. с обективирани искания за връщане на приобщените по делото веществени доказателства, иззети с два броя протоколи за оглед на местопроизшествие от 08.12.2021 г., настоящата съдебна инстанция намира, че поведението на страните безспорно навежда към извод за липса на съгласие между тях по въпроса за собствеността над процесните вещи – парични суми, бижута, мобилни телефони, банкова карта и ключове. По отношение на визираните вещи са налице претенции на двете страни, които безспорно съставляват препятствие същите да бъдат върнати на която и да е от тях. Тъй като този спор не е решен, следва да намери приложение именно разпоредбата на чл. 113 НК, съобразно която тези вещи се пазят, до влизане в сила на решение на гражданския съд.

Същевременно не така стои въпросът по отношение приобщеното по делото саморъчно завещание от Л. М. в полза Д. Б.а, представляващо писмено доказателство от категорията на веществените такива, доколкото по отношение на същото не се и не би могло да се формира спор за собственост между наследниците на лицата Л. М. и Д. Б.а, напротив – последното следва да бъде върнато на заинтересовани лица, в случая - наследниците на починалата Б.а, в полза на която е направено завещателното разпореждане, с оглед реализиране на правата им, в това число и решаване спора за собственост по отношение движимите вещи, приобщени по делото.

Съобразно изложеното съдът намира, че атакуваното постановление на Софийска районна прокуратура, постановено на 10.10.2022 г., с което е прекратено наказателното производство по досъдебно производство № 2164/2021 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 44635/2021 г. по описа на СРП следва да бъде изменено в частта относно разпореждането с веществено доказателство – саморъчно завещание, което да се върне на заинтересованите лица - К. П. Б., ЕГН ***** и Б. Д. Н., ЕГН *****.

В останалата част и при липса на основания за неговата отмяна или изменение, атакуваният прокурорски акт следва да бъде потвърден, като

правилен и законосъобразен.

Така мотивиран и на основание чл. 243, ал. 6, т. 2, предл. 2 от НПК,
съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Постановление на СРП от 10.10.2022 г., с което е прекратено наказателното производство по ДП № 2164/2021 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 44635/2021 г. по описа на СРП, в частта относно разпореждането с веществените доказателства, като вместо това постановява:

ВРЪЩА оригинал на саморъчно завещание от Л. А. М., ЕГН ***** в полза на Д. П.а Б.а, ЕГН ***** , иззето с протокол за оглед, находящ се на л. 6 – 7 от ДП, на правоимащите лица К. П. Б., ЕГН ***** и Б. Д. Н., ЕГН *****.

ПОТВЪРЖДАВА Постановление на СРП от 10.10.2022 г., с което е прекратено наказателното производство по ДП № 2164/2021 г. по описа на 06 РУ-СДВР, пр.пр. № 44635/2021 г. по описа на СРП в останалата част, като правилно и законосъобразно.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протестиране пред Софийски градски съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____